Quelle: http://manuscripta.at/?ID=30277
Copyright: Heiligenkreuz, Zisterzienserstift

gregatim ymnos et antiphonas arriano dogmate compositas decantabant. Et hoc maxime noctis parte faciebant. Illi iniculo cum ipsis antiphonis per mediam ciuitatem egressi portam ad suam ecclesiam concurrebant. Itaque hec crebro quasi ad utriusque partionem orthodoxorum uniformiter faciebant. Frequenter etiam et hoc decantabant. Vbi si quid dicunt. Trina unitas unum. Tunc iohis mecuensis. nec simplices huiusmodi canticis traherentur. instituit suum ipsum. et ipsi nocturnis ymnis occuparentur. quatenus et illorum obseruarent opus. et fidelium presilio firmarent. Studium quoque iohis minus utile cum turba piculisque finitum est. dum clariores ymnorum modulationum noctibus apparerent. fecerat enim etiam cruces argenteas. quas cum argenteis cereis portabant. et persias ad hec cudoxia augusta phebente. Tunc arriani helo ducti. usque ad necem insurgunt. Una quoque nocte. facta congressione petra fronte percussus est brisonem eunuchi augusti. quod ad ymnos exercendos fuerat deputatus. Is etiam quia ex ipso uiriique partus extuncti sunt. Inhis motum parere. prohibuit arrianos ymnos publice decantare. Interea monachi abheremo ad constantinopolim uenuunt cum dioscoro et fratribus cum quibus ysidorus quem theophilus amicissimum duxit ob huiusmodi causam fuit postea inimicus. petrus archipresbiter alexandrine fuit eccle. Hunc theophilus ab ecclesia odio faciente. pecuniam culpans cum quodam muliere manichea non prius abrenunciante heresi. in communione sacra suscepit. Cuique petrus dicerent se eam iussisse theophilus suscepisse. illo negante ysidori testimonium petrus implorabat. quia hoc actum ignorasset epe. Eo tempore ysidorus rome degebat a theophilo missus ad damasum. ut ei flauianum antiochie episcopum reconciliaret. Verum reuersus ysidorus petri responsione uera esse firmauit. dicens quia mulier manichea cum episcopi iussione fuisset suscepta. Hunc accensus theophilus. ambos expulit ab ecclesia. Ob hanc causam ysidorus cum dioscoro et reliquis ad constantinopolim uenit. ut principi et iohanni ei facta narraret. Hec iohis agnoscens. honorabat principio uiros. eosque fruebat orationibus. communione uel sacra cum eis ante causse cognitionem participari noluit. Hui ira gestus. puenit ad theophilum sermo falsus. qui iohis illis communicasset. et eis ferret auxilium. parabatque. ut non solum de dioscoro et ysidoro semet ulciscereturque iohanne episcopum deponeret. Multis quoque ad singularum ciuitatum episcopos epistolas. et iam intentione sua. culpans tamen origenis libros. Deinde epyphanium cipri fecit amicum. cum priori eius fuerit inimicus. tamque de eo mun sapiret. et eum summa hominis habere iudicaret. Tunc quasi ex penitentia. et se presilius et sua secta. egitque. ut synodo cypri episcoporum celebraretur. qatenus libri origenis dampnarentur. Porro epiphanius pre nimia sua reuentia atque simplicitate circumuentus. constituta sinodo. lectione librorum origenis uindicat. Misitque litteras ad iohannem monens. ut se ab origeniana lectione suspenderet. et synodo congregate quod placuerant. et ipse confirmaret. Theophilus quoque famosissimum epyphanium circumuenient. et agnoscens sua uota. placere. etiam ipse collectis episcopis. libros damnauit origenis. quem pene ante ducentos annos defunctum. non qua huiusmodi haberet intentionem. sed studens duorum cuique nocere sequacibus.

Iohannes constantinopolitanus. quibus non quidem ipsum excommunicatum decreuerat. sed libris tantummodo derogabat. Egressus quoque ad basilicam iohis. milliario ab urbe septimo constituta. et collecta ibi celebrata. ordinatoque diacono. rursus uenit in ciuitatem. et in uitacionem quidem declinauit iohis causa theophili. in propria ui mansione magis habitare elegit. Et uocans illic presentes episcopos. damnationem librorum origenis legebat eis. Iohes quoque constantinopoleos ni et cur absque regis in ei ecclesia ordinationem fecerit epiphanius. sed tam rogabat ut unus episcopos cum eo maneret. At ille nec manere se cum eo nec orare respondit. nisi dioscorum et quem cum eo erant depellerent de urbe. et ipse inlibrorum origenis dampnatione subscriberet. Iohanne uero hec facere differente. et dicente. non oportere ante katholicum cognicionem aliquid facere peculiariter. ad hoc consilium ab inimicis iohis instigatus epiphanius. Cuique in aplorum ecclesia collectio esset celebranda. poscere faciunt epiphanium. et omnem ipso origenis dampnare libros. et ad iudicare dioscorum et sequaces eius. simul quoque derogare uelint eorum defensori. Hec itaque iohanni nunciantur.

Altera uero die. dum tam uenisset epiphanius ad ecclesiam. hec per sermonem uerba mandauit. Contra regulas multa egisti o epyphanii. primum quidem quia ordinationem fecisti in ecclesia sub meo iure constituta. et me ni iubente in eis auctoritate propria facta celebrasti. rursus quia in uitatus recusasti. et nisi denuo inter ipso confidas. Iniquum obseruatur ne turbacio nascatur in plebe. huius rei periculum ipse suscipias. Hec cum audisset epiphanius ab ecclesia festinanter abscessit. Cuique reuersus esset ad cypri. ferunt quia hec eum mandasse iohi. Spero. quia non moriatur episcopus. At ille remandauit. Spero te ad eiusdem patriam non redire. Hec autem uere dicta sunt nescio. ambo tamen hunc habuere finem. Nam nec epiphanius puenit ad cypri. sed in nauigio defunctus est. et iohis post paululum episcopatu depositus est. Cuique epyphanius discessisset puenit ad iohannem quo eudoxia augusta eum contra se armasset. Hunc quoque accensum. ubertate linguae sermonem fecit in plebe. eunectae mulierum uitupacione plenum. Hunc sermonem populis arripuit. quasi contra augustam plateam esset. et ita ad aures puenit imperatoris. Qui cognoscens augusta. uelut iniuriam suam narrauit imperatori. dicens illi magis esse contumeliam. quam uxori ei fiebat. Quam obrem gesti est ut theophilus contra eum quem uelocis synodum celebraret. Et etiam seuerian simul agebat. erat enim ad huc inimicus. Imo hec theophilus uenit. multos episcopos moneris. Confluebant quoque plurimi iohis inimici. adeo ratum etiam ques episcopatum remouerat. Qui omnis euocauerit iohem. satisfacturum. pquibus accusabatur. Cuique iohis euocantes uelut inimicos refutaret. uniuersale synodum fieri pclamauit. At illi nichil moratus quater eum euocauerunt. Et cum noluisset occurrere. sed synodum fieri pclamaret. dampnauerunt eum. in nullo culpantes. nisi quia uocem obedire noluit. Cum hoc fuisset circa uesperam nunciatum. ipsis ad seditiones maximas excitatis. et nocte concurrentes. cum trahi ab ecclesia nisi sinebant. sed clamabant